

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΩ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ

- Οι Σλάβοι της Μοραβίας εκχριστιανίστηκαν από το Βυζάντιο τον 9ο αιώνα.
- Το έργο αυτό επιτελέστηκε από τους Θεσσαλονικείς Κύριλλο και Μεθόδιο.
- Ο Κύριλλος δημιούργησε το σλαβικό αλφάβητο, στο οποίο μεταφράστηκαν η Αγία Γραφή και η Θεία Λειτουργία.
- Οι δύο ιεραπόστολοι βοήθησαν στην οργάνωση ανεξάρτητης σλαβικής Εκκλησίας.
- Τον ίδιο αιώνα εκχριστιανίστηκαν οι Βούλγαροι και οι Σέρβοι (νοτιοσλάβοι). Τον δέκατο αιώνα εκχριστιανίστηκαν οι Ρώσοι, με αποτέλεσμα την πολιτιστική και εκκλησιαστική τους οργάνωση.

ΚΕΙΜΕΝΟ

Ο εκχριστιανισμός των Σλάβων και η δημιουργία του σλαβικού αλφαβήτου αποτελεί τη μεγάλη πνευματική προσφορά του ελληνικού πνεύματος και του Βυζαντίου προς τους Σλάβους. ... Με τη δημιουργία του σλαβικού αλφαβήτου η γλώσσα των Σλάβων εντάχθηκε μέσα στον κύκλο των γραφομένων ευρωπαϊκών γλωσσών και έγινε δεκτή ως γλώσσα εκκλησιαστική. Είναι η πρώτη φορά που εισάγεται στην Εκκλησία η χρήση εθνικής γλώσσας. Ως τότε στη λειτουργία και στην Εκκλησία χρησιμοποιούσαν αποκλειστικά μια από τις τρεις γλώσσες, που σύμφωνα με την ευαγγελική παράδοση θεωρούσαν ιερές: την ελληνική, τη λατινική και την εβραϊκή. Με τη χρήση της εθνικής γλώσσας τέθηκαν οι πρώτες βάσεις για τη μετέπειτα ανάπτυξη της εθνικής συνειδήσεως. Όπως επιγραμματικά παρατηρεί ο Διον. Ζακυνθινός «η βυζαντινή αυτοκρατορία, από παράδοση ανεκτική, θυσίασε τον οικουμενισμό της ελληνικής γλώσσας για να διατηρήσει την παγκοσμιότητα της παιδείας της (Μαρία Νυσταζοπούλου-Πελεκίδου, Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών, τόμ. Η', σελ. 94).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Σε ένα χάρτη να εντοπίσετε τις περιοχές στις οποίες κήρυξαν οι ιεραπόστολοι Κύριλλος και Μεθόδιος.
2. Να βρείτε πληροφορίες για τις ρωσικές εικόνες της σχολής του Κιέβου.
3. Να συγκεντρωθεί από μια ομάδα μαθητών υλικό σχετικά με πολιτισμικά στοιχεία του σύγχρονου σλαβικού κόσμου και να εξεταστεί το κατά πόσο αυτά έχουν επηρεαστεί από την ορθόδοξη βυζαντινή παράδοση.
4. Πιστεύετε ότι η στενή πολιτιστική και εκκλησιαστική σχέση Ελλήνων και Σλάβων έχει αποδειχτεί ιστορικά; Αναφέρατε παραδείγματα υποστήριξης και βοήθειας του ενός προς τον άλλο (π.χ. μελετήστε τη στάση της Ρωσίας κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας).

23. Η εξάπλωση του Χριστιανισμού στη Δυτική Ευρώπη

Στην ενότητα αυτή θα πάρεις πληροφορίες (για):

- τις προσπάθειες της Δυτικής Εκκλησίας να εξαπλωθεί ο Χριστιανισμός στη Δυτική Ευρώπη
- έναν ξεχωριστό ιεραπόστολο της Δύσης, τον άγιο Πατρίκιο
- τη συμβολή των μοναχικών ταγμάτων στο ιεραποστολικό έργο στη Δυτική Ευρώπη.

Το ιεραποστολικό έργο της ενωμένης Εκκλησίας δεν περιορίστηκε μόνο στο χώρο της Ανατολής, όπως είδαμε στην προηγούμενη ενότητα, αλλά εξαπλώθηκε και στη Δυτική Ευρώπη.

α. Χριστιανοί ιεραπόστολοι στη Δυτική Ευρώπη

Οι **Κέλτες** της Βρετανίας, της Γαλλίας και της Ισπανίας (4ος αι. μ.Χ.) και οι **Βησιγόθοι**, οι οποίοι εγκαταστάθηκαν στη Γαλλία και στη Γερμανία (6ος αι. μ.Χ.), είχαν ασπαστεί το Χριστιανισμό. Οι τελευταίοι, μάλιστα, είχαν μεταφράσει την Αγία Γραφή στη γλώσσα τους. Κατόπιν, οι εισβολές ειδωλολατρικών γερμανικών φύλων στο δυτικό ρωμαϊκό κράτος έγιναν η αφορμή για να εκχριστιανιστούν τα φύλα αυτά είτε από τους ντόπιους πληθυσμούς είτε αργότερα από ιεραποστόλους.

Τα γερμανικά φύλα των **Φράγκων** κατευθύνθηκαν δυτικά, κατέλαβαν τη Γαλατία και ίδρυσαν το Φραγκικό Βασίλειο. Ο βασιλιάς τους Χλοδοβίκος βαπτίστηκε χριστιανός το 496 μ.Χ. Αυτό το γεγονός είχε τεράστια πολιτική σημασία και ήταν ανάλογο με τη μεταστροφή του Μεγάλου Κωνσταντίνου στην Ανατολή. Ο Χλοδοβίκος στη συνέχεια μετέστρεψε στη χριστιανική πίστη τα γερμανικά φύλα των **Βουργούνδιων** (Ν. Γαλλία), των **Λομβαρδών** (Β. Ιταλία) και των **Σουήβων** (Δ. Ιβηρική).

Στα βρετανικά νησιά οι ειδωλολάτρες κατακτητές Αγγλοσαξόνες απέκοψαν την παλιά Κελτική από την Ανατολική Εκκλησία. Οι Κέλτες, παρ' όλα αυτά, ανέλαβαν το έργο του εκχριστιανισμού των Αγγλοσαξόνων. Παράλληλα, η Εκκλησία της Ρώμης στην προσπάθειά της να εκχριστιανίσει την Αγγλία, ήρθε σε αντιπαράθεση όχι μόνο με τους ειδωλολάτρες κατακτητές, αλλά και με τους ντόπιους χριστιανούς που είχαν ήδη αναπτύξει τη δική τους εκκλησιαστική ταυτότητα (κελτική χριστιανική παράδοση). Ενώ όμως στην **Αγγλία** ο Χριστιανισμός αρχικά καταπίεστηκε, στις γειτονικές περιοχές της **Σκοτίας** και της **Ιρλανδίας** ιεραπόστολοι (άγιος Κολούμπα και άγιος Πατρίκιος, αντίστοιχα) εκχριστιάνισαν τους ντόπιους πληθυσμούς.

Νωπογραφία του Τζιότο. Ασίζη, Ιταλία.
Ο άγιος Φραγκίσκος κηρύττει στα πουλιά.
Η μέριμνά του για τη φύση
και τα ζώα ήταν εντυπωσιακή.

Ο εκχριστιανισμός των **Σκανδιναβών** (Δανοί, Σουηδοί, Νορβηγοί) άρχισε από τον 9ο αιώνα, ενώ μέχρι τα τέλη του επόμενου αιώνα ο Χριστιανισμός είχε διαδοθεί και στην **Ισλανδία** και στη **Γροιλανδία**.

β. Άγιος Πατρίκιος: παράδειγμα ιεραποστόλου στη Δύση

Ένας ξεχωριστός ιεραπόστολος της Δυτικής Εκκλησίας είναι ο άγιος Πατρίκιος (385/90–461), γόνος σπουδαίας οικογένειας Ρωμαίων, που κατοικούσε στη Βρετανία. Ιρλανδοί ληστές τον άρπαξαν, όταν ήταν παιδί, και τον πούλησαν σκλάβο στην Ιρλανδία. Από εκεί, αφού δραπέτευσε, επέστρεψε στην οικογένειά του στη Μεγάλη Βρετανία. Αργότερα, μελέτησε την πίστη σε μοναστήρι στο νησί Λερίνο (Κυανή Ακτή) και στο Οξέρ της Γαλλίας, όπου έγινε μαθητής του αγίου Γερμανού, και μοναχός περί το 417.

Ο άγιος Γερμανός τον χειροτόνησε επίσκοπο το 432 και τον έστειλε στην Ιρλανδία. Η σημασία του ιεραποστολικού έργου του ήταν κολοσσιαία, αφού κατάφερε σχεδόν μόνος του με το κήρυγμα,

με τη διδασκαλία και με τα θαύματα να βαπτιστούν χιλιάδες Ιρλανδοί. Έχτισε ναούς, σχολεία και μοναστήρια, και θεμελίωσε σε στέρεες βάσεις την τοπική Εκκλησία. Είναι ο εθνικός άγιος των Ιρλανδών και η μνήμη του γιορτάζεται στις 17 Μαρτίου.

Ο άγιος Πατρίκιος

Ο Χριστός μέσ' την καρδιά μου

*Ο Χριστός είναι με μένα,
Ο Χριστός μέσα σε μένα,
Ο Χριστός πίσω από μένα,
Ο Χριστός ενώπιον μου,
Ο Χριστός πλάι σε μένα,
Ο Χριστός για να με κερδίσει,
Ο Χριστός για να με ξεκουράσει
και να με αποκαταστήσει.
Ο Χριστός κάτω από μένα,
Ο Χριστός πάνω από μένα,
Ο Χριστός στην ησυχία
και στον κίνδυνο,
Ο Χριστός στις καρδιές
όλων όσοι με αγαπούν,
Ο Χριστός στο στόμα
του φίλου και του ξένου.
(Ιρλανδοί μοναχοί)*

γ. Μοναχικά τάγματα: ιεραποστολική δράση και αποτελέσματα

Σε αντίθεση με την ορθόδοξη παράδοση, η Δυτική Εκκλησία, στην προσπάθειά της να εδραιώσει τις αρχές της ανάμεσα στους ευρωπαϊκούς λαούς, αξιοποίησε ιδιαίτερα τα διάφορα μοναχικά τάγματα: Βενεδικτίνους, Φραγκισκανούς, Δομινικανούς, Ιησουίτες, Κιστερσιανούς, Τραπιστές κ.ά.

Τα μοναχικά τάγματα της Δυτικής Εκκλησίας, ενώ αρχικά απαιτούσαν αναμόρφωση του εκκλησιαστικού βίου, τελικά υποχώρησαν σε πλήρη υποταγή στο πρόσωπο του Πάπα και στην απαίτηση της Εκκλησίας της Ρώμης να επιβάλει τα λατινικά ως λειτουργική γλώσσα. Συνέβαλαν, όμως, στην ανάπτυξη του μορφωτικού επιπέδου των λαών της Δύσης και στην ανάπτυξη των επιστημών.

Αν και τον οργανωμένο μοναχισμό τον έκανε γνωστό στη Δύση ο Μέγας Αθανάσιος, «πατριάρχης» του μοναχισμού στη Δύση θεωρείται ο άγιος Βενέδικτος (480-550 μ.Χ.). Τα τάγματα των Βενεδικτίνων έχουν ηγούμενο που εκλέγεται από τους μοναχούς, οι οποίοι ασχολούνται με την εκκλησιαστική μουσική και παιδεία, καθώς και με τη γεωργία και την κτηνοτροφία.

Ο άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης ίδρυσε το 12ο αιώνα το τάγμα των Φραγκισκανών. Κύρια αρετή για το τάγμα αυτό ήταν η αγάπη προς το Θεό, τους ανθρώπους, τα ζώα και τη φύση και η απόλυτη ακημοσύνη. Ο τρόπος ζωής τους αποτελούσε διαμαρτυρία για τον πλούτο που συσώρευε η Δυτική Εκκλησία.

Το 1534 ιδρύθηκε από τον Ιγνάτιο Λογιόλα – μετέπειτα άγιο της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας – το τάγμα των Ιησουϊτών («Αδελφότητα του Ιησού»). Σκοπός του ήταν η εδραίωση της ρωμαιοκαθολικής πίστης στα χρόνια της Μεταρρύθμισης, καθώς και το ιεραποστολικό έργο στις νέες χώρες που ανακαλύπτονταν τότε. Το τάγμα έμεινε στην Ιστορία για τις σκληρές μεθόδους που χρησιμοποίησε προκειμένου να επιτύχει τους στόχους του.

Ιδιαίτερη κατηγορία αποτελούν τα ιπποτικά τάγματα. Είχαν στρατιωτικό χαρακτήρα (π.χ. τάγμα Ιωαννιτών της Ρόδου) και χρησιμοποιήθηκαν στις Σταυροφορίες, προβαίνοντας πολλές φορές σε τέτοιες φρικαλεότητες, ώστε έδιναν την εντύπωση στους ανατολικούς λαούς ότι ο Χριστιανισμός ήταν μια θρησκεία μίσους.

Ο άγιος Βενέδικτος ευλογεί ένα μοναχό.

Αριστερά, Δομικανοί μοναχοί και δεξιά, Φραγκισκανοί μοναχοί

Επικύρωση του κανόνα των Φραγκισκανών. Νωπογραφία του Νικόλα Φρανσέ (15ος αι.).

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΣΩ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ

- Η Δυτική Εκκλησία μέχρι τα τέλη του 10ου αιώνα κήρυξε τον Χριστιανισμό σε όλη την Ευρώπη.
- Ο άγιος Πατρίκιος κήρυξε το Ευαγγέλιο στην Ιρλανδία τον 5ο αιώνα και έθεσε τις βάσεις της ιρλανδικής Εκκλησίας. Οι συμπατριώτες του τον έχουν ανακηρύξει εθνικό άγιο.
- Τα μοναχικά τάγματα της Δύσης ήταν πολλά. Η προσφορά τους στο εκπαιδευτικό, κοινωνικό και ιεραποστολικό έργο είναι αξιοσημείωτη. Ο εκλατινισμός των ευρωπαϊκών λαών και η υποταγή τους στον Πάπα συγκαταλέγονται στα αρνητικά αποτελέσματα της δράσης τους.

ΚΕΙΜΕΝΑ

Οι σημερινοί χριστιανοί είναι κληρονόμοι μιας μακραίωνης ιστορίας εκείνων – απόστόλων, μοναχών, προσκυνητών, ιεραποστόλων, μεταναστών – που άφησαν πίσω τους τις χώρες και τις Εκκλησίες τους, για να υπηρετήσουν το Χριστό, να διακονήσουν τους αδελφούς τους και να κηρύξουν το Ευαγγέλιο εκεί όπου δεν είχε κηρυχθεί ή δεν είχε καν γίνει γνωστό. Μέσα στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής αποικιοκρατίας στις περισσότερες ηπείρους, και στη συνέχεια της διαδόσεως της αποικιοκρατικής και νεο-αποικιοκρατικής παρουσίας των δυτικών δυνάμεων, οι Εκκλησίες που είχαν την έδρα τους στις Δυτικές κυρίως χώρες ανέπτυξαν ιεραποστολική δραστηριότητα σε όλες τις περιοχές της υφελίου

(Ion Bria, Πέτρου Βασιλειάδη, Ορθόδοξη χριστιανική μαρτυρία. Εγχειρίδιο ιεραποστολικής, εκδόσεις Τέρτιος, Κατερίνη 1989, σ. 197).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Πάνω σε ένα χάρτη της Ευρώπης εντοπίστε τις περιοχές στις οποίες η Δυτική Εκκλησία κήρυξε τον Χριστιανισμό. Στη συνέχεια κάντε έναν κατάλογο με δύο στήλες: στη μια να βάλετε τους λαούς ή τα φύλα που εκχριστιανίστηκαν και στην άλλη την περιοχή στην οποία κατοικούσαν.
2. Ομάδα μαθητών να σχηματίσει κατάλογο των κυριότερων αγίων που τιμώνται και στην Ανατολική και στη Δυτική Εκκλησία.
3. Η τάξη να χωριστεί σε ομάδες των τριών-τεσσάρων μαθητών και κάθε ομάδα να αναλάβει να γράψει μια μικρή εργασία για ένα μοναχικό τάγμα της Δύσης.
4. Ποιο ρόλο διαδραματίζει σήμερα στη Δυτική Εκκλησία ο μοναχισμός;

24. Οι άγιοι Ειρηναίος Λυώνος και Αμβρόσιος Μεδιολάνων

Στην ενότητα αυτή θα πάρεις πληροφορίες (για):

- τον άγιο Ειρηναίο, επίσκοπο στη Λυών (2ος μ.Χ. αιώνας), και τον άγιο Αμβρόσιο, επίσκοπο στα Μεδιόλανα (4ος μ.Χ. αιώνας)
- τους αγώνες των δύο επισκόπων για την ειρήνη στην Εκκλησία, τη στήριξη των χριστιανών κατά τη διάρκεια των διωγμών και την προστασία τους από τις αιρέσεις
- την ανάδειξή τους σε μεγάλους εκκλησιαστικούς ηγέτες και αξιόλογους συγγραφείς.

Σε προηγούμενα μαθήματα είδαμε πώς ο Χριστιανισμός εξαπλώθηκε στην Ευρώπη. Τώρα θα γνωρίσουμε δύο μεγάλες μορφές του ευρωπαϊκού Χριστιανισμού.

α. Ένας δραστήριος θεολόγος του 2ου αιώνα: ο Ειρηναίος Λυώνος

Πληροφορίες για τη ζωή του

Ο Ειρηναίος γεννήθηκε στη Σμύρνη περί το 140 μ.Χ. Από τον Τερτυλλιανό, ένα χριστιανό συγγραφέα λίγο μεταγενέστερό του, μαθαίνουμε ότι ο Ειρηναίος ήταν «ακριβής μελετητής κάθε παιδείας», δηλαδή ότι ήταν πολύ μορφωμένος.

Η δράση του ως επισκόπου

Το 177 μ.Χ. ο Ειρηναίος ήταν Πρεσβύτερος στο Λούγδουνο της Νότιας Γαλλίας (τη σημερινή Λυών). Τα χρόνια εκείνα είχε ξεσπάσει ο διωγμός του αυτοκράτορα Μάρκου Αυρήλιου εναντίον των χριστιανών. Τότε, ακριβώς, ο Ειρηναίος χειροτονήθηκε επίσκοπος στη Λυών.

Στα δύσκολα χρόνια των διωγμών, ο Ειρηναίος στήριξε τους χριστιανούς και διαφύλαξε την Εκκλησία από τις διάφορες αιρέσεις που απειλούσαν να διασπάσουν την ενότητά της. Επισφράγισε τη ζωή του με το μαρτύριό του κατά το διωγμό του Σεπτίμιου Σεβήρου το 202 μ.Χ. Η μνήμη του εορτάζεται στις 23 Αυγούστου (για την Ανατολική Εκκλησία) και στις 3 Ιουλίου (για τη Δυτική Εκκλησία).

Το συγγραφικό του έργο

Ο Ειρηναίος υπήρξε αξιόλογος συγγραφέας. Πολλά από τα έργα του έχουν χαθεί. Από αυτά που διασώθηκαν, τα δύο σημαντικότερα είναι το «Κατά αιρέσεων» (ο ακριβής τίτλος του είναι «Έλεγχος και ανατροπή της ψευδωνύμου γνώσεως») και το σύγγραμμά του με τίτλο «Επίδειξη του αποστολικού κηρύγματος».

β. Ο Αμβρόσιος Μεδιολάνων: ηγέτης και διδάσκαλος της Εκκλησίας

Πληροφορίες για τη ζωή και τη δράση του ως επισκόπου

Γεννήθηκε περί το 340 μ.Χ. στα Τρέβιρα της Γαλατίας. Το 370 μ.Χ. διορίστηκε ύπατος (ανώτατος διοικητής) στις περιοχές Λιγουρίας και Αιμιλίας, με έδρα τα Μεδιόλανα (το σημερινό Μιλάνο). Την εποχή εκείνη είχε ήδη αποδεχτεί το Χριστιανισμό, αλλά δεν αποφάσιζε να βαπτιστεί και παρέμενε στις τάξεις των κατηγουμένων.

Ως διοικητής, με τη σύνεση και τις αρετές του κέρδισε την εκτίμηση και την αγάπη του λαού. Το γεγονός αυτό υπήρξε η αιτία να εκλεγεί επίσκοπος στα Μεδιόλανα στις αρχές του 374 μ.Χ. Αγωνίστηκε εναντίον της αίρεσης του Αρειανισμού και κατάφερε την καταδίκη της.

Το 390 μ.Χ. ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος Α' κατέσφαξε επτά χιλιάδες αθώους πολίτες στον

Ιππόδρομο της Θεσσαλονίκης. Όταν όμως ο Θεοδόσιος επισκέφθηκε τα Μεδιόλανα, ο Αμβρόσιος του απαγόρευσε την είσοδο στο ναό και τον ανάγκασε δημόσια να μετανοήσει.

Πέθανε στις 4 Απριλίου του 397 μ.Χ. και τάφηκε στη βασιλική των Μεδιολάνων, που ονομάστηκε «Αμβροσιανή», έχοντας αφήσει πίσω του ένα τεράστιο κοινωνικό και θεολογικό έργο, χάρη στο οποίο χαρακτηρίστηκε ως ηγέτης και διδάσκαλος της Εκκλησίας. Η μνήμη του τιμάται – και για την Ανατολική και για τη Δυτική Εκκλησία – στις 7 Δεκεμβρίου.

Το συγγραφικό του έργο

Ο Αμβρόσιος υπήρξε πολυγραφότατος και βαθυστόχαστος εκκλησιαστικός συγγραφέας. Έγραψε πολλά έργα σχετικά με την πίστη, την καταπολέμηση των αιρετικών αρειανιστών και την ερμηνεία των Μυστηρίων. Περίφημοι είναι οι εκκλησιαστικοί ύμνοι του, γνωστοί ως «Αμβροσιανή υμνωδία».

γ. Ειρηναίος και Αμβρόσιος: δύο παραδείγματα για το σύγχρονο Χριστιανισμό της Ευρώπης

Τα κοινά χαρακτηριστικά του Ειρηναίου Λυώνος και του Αμβροσίου Μεδιολάνων είναι τα εξής: ήταν ασυμβίβαστοι σε θέματα πίστης, αναδείχθηκαν σε ικανούς συγγραφείς που με τα έργα τους στήριξαν τους πιστούς, είχαν κοινωνικές ευαισθησίες και αγωνίστηκαν για τα προβλήματα του λαού τους.

Το παράδειγμά τους υπενθυμίζει ότι η χριστιανική ιδιότητα απαιτεί ευαισθησία και αυτοπροσφορά και ότι η δύναμη του Θεού είναι ανώτερη από την εξουσία των ανθρώπων.

*Αγ. Αμβρόσιος Μεδιολάνων.
Ψηφιδωτό, Μιλάνο.*

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΩ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ

- Ο Ειρηναίος Λυώνος και ο Αμβρόσιος Μεδιολάνων υπήρξαν δύο σημαντικοί επίσκοποι των πρώτων χριστιανικών αιώνων.
- Από τη ζωή και τα έργα τους πληροφορούμαστε σημαντικά στοιχεία για την ιστορία της χριστιανικής Εκκλησίας.
- Οι μορφές του Ειρηναίου και του Αμβροσίου αποτελούν παραδείγματα προς μίμηση για τους σύγχρονους χριστιανούς.

ΚΕΙΜΕΝΟ

(Το 177 μ.Χ. αρχίζει ο διωγμός εναντίον των χριστιανών από τον αυτοκράτορα Μάρκο Αυρήλιο. Είναι η εποχή που ο Ειρηναίος βρίσκεται στη Λυών ως πρεσβύτερος. Δύο χριστιανικές Εκκλησίες, της Λυώνος και της Βιέννας-περιοχής δίπλα στη Λυών-στέλνουν επιστολή προς την Εκκλησία-μητέρα τους, δηλαδή την Εκκλησία της Μ. Ασίας, περιγράφοντας το διωγμό και τα μαρτύριά τους. Είναι πιθανόν να συνέταξε την επιστολή ο ίδιος ο Ειρηναίος).

Οι χριστιανοί που κατοικούμε στη Βιέννα και στο Λούγδουνο απευθύνουμε την επιστολή αυτή προς τους αδελφούς της Ασίας και της Φρυγίας που έχουν την ίδια πίστη μ' εμάς και την ίδια ελπίδα απολύτρωσης.

Δεν είναι δυνατό να σας γράψουμε με ακρίβεια αυτά που υπέφεραν οι μακάριοι μάρτυρες. Διότι οι διώκτες τούς κτύπησαν με όλη τους τη δύναμη... Η δύναμη, όμως, του Θεού τούς έδωσε υπομονή για να αντισταθούν στους διώκτες τους με ιδιαίτερο θάρρος. Έτσι, οι μάρτυρες θεωρούσαν μικρά όλα αυτά τ'α φοβερά μαρτύρια, διακηρύσσοντας έτσι ότι τα μαρτύρια ήταν ελάχιστης σημασίας μπροστά στη δόξα που τους ανέμενε στον ουρανό... Υπέμειναν με γενναϊότητα τις ύβρεις, τους συρμούς στο έδαφος, τους λιθοβολισμούς, τους ομαδικούς εγκλεισμούς σε φυλακές και όλα όσα επινοούσε το εξαγριωμένο πλήθος... Έτσι, οι άγιοι υπέστησαν μαρτύρια που ξεπερνούν κάθε περιγραφή. Σύρθηκαν προς το μαρτύριο με σώματα διαλυμένα από τα βασανιστήρια, τα δε νεκρά σώματά τους έμεναν εκτεθειμένα στο ύπαιθρο... Έφυγαν από τη ζωή σαν νικητές. Προχώρησαν προς το Θεό με ειρήνη, χωρίς ν' αφήσουν πόνο και ταραχή στους συγγενείς τους, αλλά μάλλον χαρά και περηφάνια

(Από το βιβλίο Τα μαρτύρια των πρώτων Χριστιανών, εκδ. «Γρηγόριος Παλαμάς», Θεσσαλονίκη 1978, σσ. 192-223).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Γιατί ο Ειρηναίος και ο Αμβρόσιος προβάλλονται ως διδάσκαλοι τόσο στην Ανατολική όσο και στη Δυτική Εκκλησία;
2. Τα όσα μάθατε για τους δύο επισκόπους, ποια ιστορικά γεγονότα, που τα διδαχθήκατε στη Βυζαντινή Ιστορία της Β' Γυμνασίου, ανακαλούν στη μνήμη σας;
3. Παρατηρώντας το χάρτη της Ευρώπης και εντοπίζοντας τη γεωγραφική θέση της Λυών και του Μιλάνου, ποιες άλλες περιοχές πιστεύετε ότι επηρέασαν έντονα οι μορφές του Ειρηναίου και του Αμβροσίου;